

MILLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 20. 10. 2011
Sayı: 2011/470

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Anayasamızın 98., İçtüzüğümüzün 104. ve 105. maddeleri gereğince, Ülkemizde artık bitme noktasına doğru hızlı bir şekilde ilerleyen küçükbaş hayvan yetiştiricilerinin içinde bulunduğu zor ve kötü ekonomik şartlar göz önünde bulundurularak küçükbaş hayvan yetiştiricilerinin sorunlarının ele alınması, bu sektörün bitmemesi için gereken önlemlerin ve çözüm önerilerinin belirlenmesi amacıyla bir Araştırma Komisyonu kurularak konunun tüm boyutlarıyla araştırılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Kemalettin GILMAZ
Afyonkarahisar Mr.

Ali Uzun
Aydın Mr.

Mehmet ERDOĞAN
Muğla Mr.

Prof. Dr. Acim İSİK
Uşak Mr.

Mehmet SANDIK
Mersin Mr.

Ali ÖZ
Mersin m.v.

Seyfettin YIKMAZ
Adana M.V.

Prof. Dr. Zihnal TOPRAK
Antalya M.V.

Yusuf Halacoglu
Kayseri Mr.

Sümer ÖZAL
(Manisa)

Bülent BEZEL
Telceli Mr.

Necati ÖZEN
Bursa Mr.

Ahmet Osman Bulut
Balıkesir m.v.

D. Ali ZORLAK
İST. Mr.

MESUT DEDEOĞLU
KARLAMANMADAĞ Mr.

OKTAY ÖZTÜRK
ERZ. Mr.

Celal ADAN
İST. Mr.

E. Ahmet
Erken Akcaay
Manisa Mr.

Atilla KAYA
İST. Mr.

[Signature]

Emrah ANAR
Kocaeli Mr.

Emrah Halk Ayhan
Denizli Mr.

GEREKÇE

Tarımın ve özellikle hayvancılığın ülkelerin ekonomisinde ve diğer ülkeler nezdindeki prestiji açısından ne kadar önemli olduğunu hepimiz çok iyi biliyoruz. Tarım ve hayvancılık alanında kendi kendine yeten ülkelerin dışa bağımlı olmaktan kurtulmaları, bağımsız bir ülke olmanın vazgeçilmezidir.

Özellikle kırsal bölgelerde yaşayan vatandaşlarımızın geçim kaynağı olmaktadır artık bugünlerde ortadan kalkmaya başlayan küçükbaş hayvan yetiştiriciliği konusunun çok yönlü olarak mercek altına yatırılması gerekmektedir.

Bir zamanlar ülkemizde tarım ve hayvancılıkla uğraşan nüfusun yüzde 70 ler seviyesinde olduğu göz önüne alınırsa bugün hayvancılık ve tarım bitme aşamasına gelmiştir.

İleri seviyedeki ülkeler hayvancılık ve tarıma hak ettiği değeri vermektedirler. Tarım ve hayvancılığı gerektiği gibi kullanmak zorundayız. Tarım ve hayvancılığı ihmal ederseniz, maalesef bugün olduğu gibi dışarıya bağımlı hale gelmeye başlarsınız.

Günümüzde ülkelerin gelişmişlik düzeylerinin belirlenmesinde kullanılan önemli kriterlerden birisi de kişi başına tüketilen hayvansal ürünler miktarıdır. İnsanoğlu her kg ağırlığı için günlük 1 gr protein tüketmelidir. Bununda en az 1/3 ü hayvansal kökenli proteinlerden karşılanmalıdır. Gelişmiş ülkelerde kişi başına düşen protein miktarı 102 gr ve bunun 70 gr.ı hayvansal kaynaklı proteinlerdir. Ülkemizde ise kişi başına 84 gr. protein düşmesine karşın bunun yalnızca 17 gramı hayvansal kaynaklı proteinlerdir.

Son yıllarda hemen hemen tüm bölgelerimizde küçükbaş hayvan varlığımız biryandan azalmaya devam ederken, diğer yandan da türlerin oransal dağılımında koyunculüğün payı giderek azalmaktadır. Cumhuriyetin ilk yıllarında koyun varlığı, hayvan varlığımızın yaklaşık %53'ünü oluştururken, son yıllarda bu oran %80'lere çıkmış, daha sonra tekrar %50'lere düşmüştür.

Koyunlardan elde edilen etin toplam et üretimindeki payının 1985 yılında %33.90'a çıktığı görülmektedir. Ancak daha sonraki 10 yılda bu oran yaklaşık yarısına azalarak %16.46'ya gerilemiştir. Süt üretiminde de benzer azalmalar olmuştur. Yapağı üretiminde 1985 yılında hayvan kesimlerinin en üst düzeye çıkarılmasıyla bir azalma, daha sonra artış gözlenmektedir. Bu rakamlardan açıkça görülmektedir ki, toplam et ve süt üretimi içerisinde koyunculüğün payı giderek azalmaktadır. Bu azalma 1985-1995 yılları arasında daha da belirginleşmiştir.

İçinde bulunduğumuz dönemde ise yirmi yıl öncesine göre koyun, keçi sayısı % 50'nin altına düşmüştür.

Koyun varlığımızın sayıca azalmasına karşın yıllarla birlikte ülke nüfusunun arttığı göz önüne aldığımızda, koyun ve keçi yetiştiriciliğinin mutlaka geliştirilmesi gerektiği anlaşılır.

Ülkemizde koyuncululuğumuza ait bugünkü genel yapıda; hem Devletimize, hem bu işin bilimi ile uğraşan kişi ve kuruluşlara ve hem de yetiştiricilerimize önemli görevler düşmektedir.

Özellikle keçi yetiştiriciliğinin birçok yerde yasaklanması, daha önceleri keçi yetiştiriciliği ile dünyada meşhur olmuş bazı keçi cinslerinin ortadan kalkmasına sebep olacak hale gelmiştir.

Yeni nesil Ankara keçisini, sadece parklarda heykellerini görerek tanımaktadır.

Küçükbaş hayvancılığın; kırsaldan şehirlere göç gibi, mevcut meraların kullanım yanlışlıkları gibi, kış mevsiminde yem fiyatlarının pahalılığı gibi, hatta yeterince ehil çoban bulamama gibi, hükümetin yerli üreticilere gereken desteği vermeyip et ithalatına yönelmesi gibi sorunların bir an önce incelenmesi, alınacak tedbirlerin ve çözüm önerilerinin, yüce Meclisimizce tespiti amacı ile Meclis Araştırması açılması yerinde olacaktır.